

[Hartling.]

tinget fungere som valgmandsforsamling. Nu er meningen med den folkestyrede radio for os ikke, at det skal være en partistyret radio og heller ikke en politikerstyret radio, og jeg tror heller ikke, at det er det, man ønsker rundt omkring.

Radorådet har jo hidtil i store træk bestået af nogle politikere, nemlig en fra hver af de i finansudvalget repræsenterede partier, og nogle lytterrepræsentanter. I lovforslaget afskaffedes lytterforeningernes repræsentanter, men man gav lytterforeningerne indstillingsret. Lytterorganisationerne skulle indstille, men folketinget udpege. Dernæst slog man fast, at denne indstillingsret kun er at forstå som en forslagsret. Endelig har flertalspartierne holdt fast ved, at folketinget kunne udpege også folketingsmedlemmer og altså foretage direkte partipolitisk betonedede valg. Ordningen med indstillingsretten er tiltrådt af lytterforeningerne, men mon det dog ikke var under forudsætning af, at folketinget ikke overtager også de 10 pladser? Man hævder: det skal dog ikke ligefrem være en diskvalifikation, at en mand eller kvinde sidder i folketinget; hvis han ellers hører til den fine, men noget upræcist definerede race, der benævnes kulturpersonligheder, må han kunne vælges, selv om han er MF. Vi svarer, at det kan ikke kaldes at diskriminere folketinget, når det forlods har den ene tredjedel af pladserne og udpegningsretten til de to andre tredjedele.

Vi har selv tydeliggjort vort standpunkt ved ændringsforslagene nr. 3 og 4, som går ud på, at folketinget udpeger 15 medlemmer til radorådet, nemlig 5 ud af folketingskredsen og 10 som repræsentanter for lyttere og fjernseere, og disse 10 må ikke også være folketingsmedlemmer. Meningen er selvfølgelig fra vor side at gøre rådet så vidt muligt mindre partipolitisk. Hvis man nemlig fra én side udpeger folketingsmedlemmer og udprægede partipolitikere, må det naturligvis også være modpartens ret at gøre det, og så ender vi let i, at det hele får et alt for partipolitisk præg. Naturligvis vil vel ingen påstå, at et medlem af folketinget eo ipso er uegnet til at sidde i radorådet. Det fremgår jo allerede af, at folketinget udpeger 5 af sine med-

lemmer dertil, men vi har ment, det ville være rimeligt at sætte grænsen ved de 5; det ville klart udtrykke en tendens bort fra det partipolitiske og alt for ensidige.

Når lytterforeningerne har tiltrådt denne ordning, hænger det også sammen med, som jeg sagde, at de har bevaret en indstillingsret, og mon det dog er klogt at udtynde denne ret mere, end det allerede er sket? Ja, en rent partipolitisk lytterforening klarer sig jo nok, men må jeg nævne Kristelig Lytterforening; den har intet parti at støtte sig til, den ønsker ikke at blive koblet til et bestemt parti, og den repræsenterer dog som den næststørste lytterforening åbenbart en tankegang, som ikke bør tilsidesættes. Vi må håbe, at det går bedre, end vi frygter. Vi ønsker ikke, at radioens ledelse skal præges af partipolitik, hverken når det gælder program, eller når det gælder ansættelser. Derfor er det måske godt nok, at vi kommer bort fra de hvervekampagner, som har været ført hvert 4. år før lytterforeningernes valg til radorådet. Derfor må vi håbe, at lytterorganisationerne nu vil kappes om at indstille folk af en sådan indstilling og en sådan kvalitet, at man ikke kan komme uden om dem. Derfor var det nok rimeligt at følge mindretallets forslag om, at de 5 medlemmer kan være fra folketinget — men lad så de 10 komme udefra.

Jeg har for øvrigt lagt mærke til, at det ærede medlem hr. Helge Larsen har været en stærk modstander af de 10 af lytterorganisationerne indstillede repræsentanter og er gået ind for, at undervisningsministeren frit skulle kunne vælge dem. Jeg skal ikke drøfte, om det var en ønskelig ordning, det ærede medlem dér har skitseret, men jeg skal bare konstatere, at også her er hans røst forstummet, og den kække Sverre, som ved nytårstid talte Roma eller Lejre midt imod, er blevet høflig og tilfreds.

Idet jeg anbefaler at stemme for ændringsforslagene nr. 1-4 og nr. 7, ønsker jeg ganske kort at komme ind på endnu et par forhold:

Det er først bestemmelsen om, at undervisningsministeren skal udpege 2 medlemmer. Jeg har under udvalgsarbejdet spurgt om begrundelsen herfor og fået det samme svar, som findes i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at da ministeren skal have